

31992R2081

1992.7.24.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 208/1

A TANÁCS 2081/92/EGK RENDELETE

(1992. július 14.)

a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek termelése, feldolgozása és forgalmazása fontos szerepet játszik a Közösség gazdaságában;

mivel a közös agrárpolitika kiigazításának részeként ösztönözni kell a mezőgazdasági termelés változatosabbá tételét annak érdekében, hogy a piacokon javuljon a kínálat és a kereslet közötti egyensúly; mivel bizonyos jellemzőkkel rendelkező termékek támogatása jelentős előnyökkel járna a vidék gazdaságában, különösen a kedvezőtlen adottságú vagy távoli területeken, azáltal, hogy növelné a gazdálkodók jövedelmét, a vidéki népességet pedig meg tudná tartani e területen;

mivel ezen túlmenően az elmúlt években megfigyelhető, hogy a fogyasztók a mennyiség helyett inkább az élelmiszerek minőségének tulajdonítanak nagyobb fontosságot; mivel ez a meghatározott termékekre irányuló igény növekvő keresletet támaszt az azonosítható földrajzi eredetű mezőgazdasági termékek vagy élelmiszerek iránt;

mivel figyelembe véve a forgalmazott termékek nagyfokú változatosságát és az ezekkel kapcsolatos információáradatot, a lehető legjobb döntés meghozatalának elősegítése érdekében a fogyasztókat világosan és tömören tájékoztatni kell a termék eredetéről;

mivel a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek címkézése az élelmiszerek címkézésére, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1978. december 18-i 79/112/EGK tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ megállapított általános szabályok hatálya alá tartozik; mivel sajátos jellegüket tekintve további különös rendelkezéseket kell elfogadni a meghatározott földrajzi területről származó mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozóan;

mivel az azonosítható földrajzi eredetű mezőgazdasági termékek és élelmiszerek oltalmának igénye következtében egyes tagállamok bevezették a „bejegyzett eredetmegjelöléseket”; mivel ezek eredményesnek bizonyultak nemcsak a termelők körében, akik a minőség javítására irányuló odaadó erőfeszítéseikért cserében magasabb jövedelemre tesznek szert, hanem a fogyasztók körében is, akik olyan jó minőségű termékeket vásárolhatnak, amelyek előállítási módja és eredete garantált;

mivel azonban a nemzeti gyakorlat eltérő a bejegyzett eredetmegjelölésekkel és földrajzi jelzésekkel kapcsolatos végrehajtási szabályok terén; mivel közösségi megközelítésben kell gondolkodni; mivel az oltalomra vonatkozó közösségi szabályozás keretei lehetővé teszik a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések szerepének növelését, azáltal, hogy – egységesebb megközelítéssel – tisztességes versenyt biztosítanak az ezen árujelzőkkel jelölt termékek termelői között, valamint erősítik a fogyasztókban a termékek eredetiségéről való meggyőződést;

mivel a tervezett szabályoknak figyelemmel kell lenniük a borokra és a szeszes italokra vonatkozó, magasabb szintű oltalomról rendelkező közösségi jogszabályokra;

⁽¹⁾ HL C 30., 1991.2.6., 9. o. és HL C 69., 1992.3.18., 15. o.

⁽²⁾ HL C 326., 1991.12.16., 35. o.

⁽³⁾ HL C 269., 1991.10.14., 62. o.

⁽⁴⁾ HL L 33., 1979.2.8., 1. o. A legutóbb a 91/72/EGK irányelvvel (HL L 42., 1991.2.15., 27. o.) módosított rendelet.

mivel e rendelet hatálya egyes olyan mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre korlátozódik, amelyek esetében kapcsolat van a termék vagy élelmiszer jellemzői és annak földrajzi eredete között; mivel azonban ez a tárgyi hatály más termékekre vagy élelmiszerekre is kiterjeszthető lenne;

mivel a jelenlegi gyakorlat alapján indokolt a földrajzi árujelző két különböző típusának, nevezetesen az oltalom alatt álló földrajzi jelzésnek és az oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek a meghatározása;

mivel az ilyen árujelzőt hordozó mezőgazdasági termékeknek és élelmiszereknek meg kell felelniük a termékleírásokban meghatározott, bizonyos feltételeknek;

mivel annak érdekében, hogy a földrajzi jelzések és eredetmegjelölések minden tagállamban oltalmat élvezhessenek, azokat közösségi szinten kell nyilvántartásba venni; mivel a nyilvántartásba történő bejegyzésnek a kereskedelem szereplői és a fogyasztók számára egyaránt tájékoztatásul kell szolgálnia;

mivel a bejegyzési eljárásnak lehetővé kell tennie, hogy a tagállamokban bármely egyénileg, illetve közvetlenül érintett személy gyakorolni tudja jogait oly módon, hogy a Bizottság értesítést kap a kifogásról;

mivel eljárást kell kidolgozni a termékleírás bejegyzés után történő, a technológai fejlődés miatt szükséges módosításának engedélyezése érdekében, illetve a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer földrajzi jelzésének vagy eredetmegjelölésének a nyilvántartásból való törlésére, ha az illető termék vagy élelmiszer többé már nem felel meg azon leírásnak, amely alapján a földrajzi jelzést vagy eredetmegjelölést megkapta;

mivel rendelkezni kell az olyan harmadik országokkal folytatott kereskedelemről, amelyek egyenértékű garanciát nyújtanak a területükön megadott földrajzi jelzések és eredetmegjelölések megadása és vizsgálata terén;

mivel rendelkezni kell egy olyan eljárás bevezetéséről, amely az e célra létrehozott szabályozó bizottságon keresztül szoros együttműködést alakít ki a tagállamok és a Bizottság között,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet állapítja meg a Szerződés II. mellékletében említett, emberi fogyasztásra szánt mezőgazdasági termékek, valamint az ezen rendelet I. mellékletében említett élelmiszerek és az ezen rendelet II. mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek eredetmegjelöléseinek és földrajzi jelzéseinek oltalmára vonatkozó szabályokat.

Ez a rendelet ugyanakkor nem alkalmazható a szőlészeti-borászati termékekre és szeszes italokra.

Az I. melléklet a 15. cikkben meghatározott eljárással összhangban módosítható.

(2) Ezt a rendeletet az egyéb különös közösségi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) A műszaki szabványok és szabályzatok területén történő tájékoztatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ nem alkalmazható az ezen rendelet hatálya alá tartozó eredetmegjelölésekre és földrajzi jelzésekre.

2. cikk

(1) A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelöléseire és földrajzi jelzéseire e rendeletnek megfelelően lehet közösségi oltalmat szerezni.

(2) E rendelet alkalmazásában:

a) *eredetmegjelölés*: valamely régiónak, meghatározott helynek, vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:

– amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik, és

– amelynek minősége vagy jellemzői főként vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek, valamint az e meghatározott földrajzi területen folyó termelésnek, feldolgozásnak és előállításnak köszönhető;

b) *földrajzi jelzés*: valamely régiónak, meghatározott helynek vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:

– amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik, és

– amely az e földrajzi származásnak tulajdonítható sajátos minőséggel, hírnévvel vagy egyéb jellemzőkkel rendelkezik, és amelynek termelése és/vagy feldolgozása és/vagy előállítása a meghatározott földrajzi területen folyik.

(3) Eredetmegjelölésnek kell tekinteni a valamely régióból vagy meghatározott helyről származó, mezőgazdasági terméket vagy élelmiszert jelölő egyes olyan, hagyományos földrajzi vagy akár nem földrajzi elnevezést is, amely eleget tesz a (2) bekezdés a) pontjának második francia bekezdésében említett feltételeknek.

⁽¹⁾ HL L 109., 1983.4.26., 8. o. A legutóbb a 90/230/EGK határozattal (HL L 128., 1990.5.18., 15. o.) módosított irányelv.

(4) A 2. cikk a) pontjától eltérően, egyes földrajzi megjelöléseket is eredetmegjelölésnek kell tekinteni, ha az adott termékek nyersanyagai a feldolgozási területnél nagyobb vagy attól eltérő földrajzi területről származnak, amennyiben:

- a nyersanyagok termelési területe elhatárolt,
- a nyersanyagok termelésére nézve különös feltételek vonatkoznak, és
- e feltételek betartása vizsgálati rendelkezésekkel biztosított.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában kizárólag az élő állat, a hús és a tej tekinthető nyersanyagnak. Egyéb nyersanyagok felhasználása a 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően engedélyezhető.

(6) A (4) bekezdésben foglalt eltérésre való jogosultság érdekében az érintett tagállam a szóban forgó megjelöléseket nemzeti oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek ismerheti el, vagy ismeri el, illetve – ilyen rendszer hiányában – azoknak bizonyítottan hagyományos jelleggel, különleges hírnévvel és elismertséggel kell rendelkeznie.

(7) A (4) bekezdésben foglalt eltérésre való jogosultság érdekében a bejegyzés iránti kérelmeket e rendelet hatálybalépésétől számított két éven belül be kell nyújtani.

3. cikk

(1) Nem lehet bejegyezni a szokásossá vált elnevezéseket.

E rendelet alkalmazásában „szokásossá vált elnevezés” a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer olyan elnevezése, amely – bár arra a helyre vagy régióra utal, ahol e terméket vagy élelmiszert eredetileg állították elő vagy hozták forgalomba – a mezőgazdasági termék vagy az élelmiszer közismert elnevezésévé vált.

Annak megállapítása érdekében, hogy az elnevezés szokásossá vált-e vagy nem, az összes tényezőt figyelembe kell venni, különösen:

- az azon tagállamban fennálló körülményeket, ahonnan az elnevezés ered, illetve a fogyasztási területen fennálló körülményeket,
- a többi tagállamban fennálló körülményeket,
- a vonatkozó nemzeti vagy közösségi jogszabályokat.

Amennyiben a 6. és 7. cikkben megállapított eljárást követően a bejegyzés iránti kérelmet azért utasítják el, mert az elnevezés szokásossá vált, a Bizottság az erre vonatkozó határozatot közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(2) Az elnevezés nem jegyezhető be eredetmegjelölésként vagy földrajzi jelzésként, amennyiben valamely növény- vagy állatfajta nevével ütközik, és ebből kifolyólag a termék tényleges származása tekintetében megtévesztheti a nyilvánosságot.

(3) E rendelet hatálybalépését megelőzően a Tanács, a Bizottság javaslatára, minősített többséggel eljárva, összeállítja és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek e rendelet hatálya alá tartozó azon elnevezéseinek nem teljes körű, iránymutató jegyzékét, amelyek az (1) bekezdés értelmében szokásosnak tekintendők, és ebből kifolyólag e rendelet alapján nem alkalmasak a bejegyzésre.

4. cikk

(1) Az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés (OFJ) használatára való jogosultsághoz a mezőgazdasági terméknek vagy élelmiszernek meg kell felelnie a termékleírásnak.

(2) A termékleírásnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer elnevezése, beleértve az eredetmegjelölést vagy a földrajzi jelzést;
- b) a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírása, beleértve a nyersanyagokat, valamint – adott esetben – a termék vagy az élelmiszer főbb fizikai, kémiai, mikrobiológiai és/vagy érzékszervi jellemzőit;
- c) a földrajzi terület, illetve – adott esetben – a 2. cikk (4) bekezdésében foglalt követelmények teljesítését mutató adatok meghatározása;
- d) annak igazolása, hogy a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer a 2. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja értelmében vett földrajzi területről származik;
- e) a mezőgazdasági termék vagy élelmiszer előállítás módjának, adott esetben a helyre jellemző, autentikus és állandó módszerének meghatározása;
- f) a 2. cikk (2) bekezdés a), illetve b) pontja értelmében a földrajzi környezettel való kapcsolatot vagy a földrajzi származást megerősítő adatok;
- g) a 10. cikkben foglalt felügyeleti rendszerre vonatkozó adatok;
- h) az OEM vagy az OFJ árujelzőkre vagy az ezekkel egyenértékű, hagyományos nemzeti árujelzőkre vonatkozó, címkézéssel kapcsolatos különleges adatok;
- i) a közösségi és/vagy nemzeti rendelkezések által megállapított előírások.

5. cikk

(1) Bejegyzés iránti kérelem (bejelentés) benyújtására kizárólag csoportosulások, illetve – a 15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően megállapításra kerülő bizonyos feltételektől függően – természetes vagy jogi személyek jogosultak.

E cikk alkalmazásában „csoportosulás” – tekintet nélkül annak jogi formájára vagy összetételére – az ugyanazon mezőgazdasági termékkel vagy élelmiszerrel foglalkozó termelők és/vagy feldolgozók társulása. A csoportosulásban egyéb érdekelt felek is részt vehetnek.

(2) A csoportosulás, illetve a természetes vagy jogi személy kizárólag olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer tekintetében nyújthat be bejegyzés iránti kérelmet, amelyet a 2. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja értelmében ő termel vagy állít elő.

(3) A bejegyzési kérelemnek tartalmaznia kell a 4. cikkben említett termékleírást.

(4) A bejelentést abba a tagállamba kell elküldeni, ahol az adott földrajzi terület található.

(5) A tagállam ellenőrzi a bejelentés megalapozottságát, és – amennyiben megállapítja, hogy a bejelentés megfelel az e rendeletben foglalt követelményeknek – azt a 4. cikkben említett termékleírással és a határozata alapjául szolgáló egyéb iratokkal együtt továbbítja a Bizottsághoz.

Ha a bejelentés olyan elnevezésre vonatkozik, amely valamely másik tagállam területére is kiterjedő földrajzi területet jelöl, a határozat meghozatala előtt egyeztetni kell ez utóbbi tagállammal.

(6) A tagállamok bevezetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az e cikknek való megfeleléshez szükségesek.

6. cikk

(1) A Bizottság hat hónapon belül alaki vizsgálat keretében ellenőrzi, hogy a bejegyzési kérelem tartalmazza-e a 4. cikkben foglalt valamennyi adatot.

A Bizottság megállapításairól tájékoztatja az érintett tagállamot.

(2) Ha az (1) bekezdés rendelkezéseinek figyelembevételét követően a Bizottság azt állapítja meg, hogy az elnevezés oltalomra jogosult, közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a bejelentő nevét és címét, a termék elnevezését, a bejelentés főbb pontjait, a termék előállítására, termelésére vagy gyártására vonatkozó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozást, illetve – szükség esetén – megállapításának indoklását.

(3) Ha a Bizottságot a 7. cikknek megfelelően nem értesítik kifogási nyilatkozatról, az elnevezést be kell vezetni a Bizottság által vezetett, az „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartása” elnevezésű nyilvántartásba, amely tartalmazza a csoportosulások és az érintett felügyeleti szervek nevét.

(4) A Bizottság közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a következőket:

– a nyilvántartásba bevezetett elnevezések,

– a 9. és a 11. cikknek megfelelően a nyilvántartásban végzett módosítások.

(5) Ha az (1) bekezdésben foglalt vizsgálat alapján a Bizottság azt állapítja meg, hogy az elnevezés nem jogosult oltalomra, akkor a 15. cikkben foglalt eljárásnak megfelelően határoz arról, hogy az e cikk (2) bekezdésében foglalt közzététel ne történjen meg.

A (2) és a (4) bekezdés szerinti közzétételt, illetve a (3) bekezdés szerinti bejegyzést megelőzően a Bizottság kérheti a 15. cikkben foglalt bizottság véleményét.

7. cikk

(1) Az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való, a 6. cikk (2) bekezdésében említett közzététel időpontjától számított hat hónapon belül bármely tagállam kifogással élhet a bejegyzés ellen.

(2) A tagállamok illetékes hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy a jogos gazdasági érdekét igazoló személyek megtekintessék a bejelentést. Ezen túlmenően, valamint a tagállamokban fennálló körülményeknek megfelelően, a tagállamok tekintést biztosíthatnak más, jogos érdekekkel rendelkező felek számára is.

(3) Bármely, jogos érdeke révén érintett természetes vagy jogi személy kifogást tehet a szándékozni kívánt bejegyzés ellen azon tagállam illetékes hatóságához elküldött, megfelelően indokolt nyilatkozat útján, amelyben lakik, vagy ahol letelepedett. Az illetékes hatóság a megállapított határidőkön belül megteszi az ezen észrevétel vagy kifogás figyelembevételéhez szükséges intézkedéseket.

(4) A kifogást tartalmazó nyilatkozat kizárólag akkor fogadható el, ha:

– alátámasztja a 2. cikkben említett feltételek teljesítésének elmulasztását, vagy

– alátámasztja, hogy a javasolt elnevezés bejegyzése veszélyeztetné a valamely részben vagy teljesen azonos elnevezés vagy védjegy létét, vagy az olyan termékek létét, amelyek az e rendelet *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésekor jogszerűen vannak piacon, vagy

– feltünteti azokat a sajátosságokat, amelyek azt igazolják, hogy a bejegyezni kért elnevezés jellegénél fogva szokásos.

(5) Ha a (4) bekezdés értelmében a kifogás elfogadható, a Bizottság felkéri az érintett tagállamokat, hogy három hónapon belül próbáljanak megállapodásra jutni egymás között, belső eljárásaiknak megfelelően. Amennyiben:

a) megállapodás jön létre, a szóban forgó tagállam közli a Bizottsággal a megállapodást lehetővé tévő tényezőket, a bejelentő és a kifogást tevő véleményével együtt. Amennyiben az 5. cikk szerint kapott információban nincs változás, a Bizottság a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően jár el. Amennyiben változás történt, ismét kezdeményezi a 7. cikkben megállapított eljárást;

b) nem születik megállapodás, a Bizottság a hagyományos tisztességes eljárás elve és a tényleges összetéveszthetőség figyelembevételével hoz határozatot a 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. Amennyiben a Bizottság a bejegyzési eljárás folytatása mellett dönt, a 6. cikk (4) bekezdésének megfelelően intézkedik a közzétételről.

8. cikk

Az OEM és OFJ megjelölések vagy az ezekkel egyenértékű, hagyományos nemzeti megjelölések csak az e rendeletnek megfelelő mezőgazdasági termékeken vagy élelmiszereken tüntethetők fel.

9. cikk

Az érintett tagállam, különösen a tudományos és technikai ismeretek fejlődésének figyelembevétele vagy a földrajzi terület újbóli meghatározása érdekében, kérheti a leírás módosítását.

A 6. cikkben ismertetett eljárást megfelelően alkalmazni kell.

A Bizottság azonban a 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően úgy is határozhat, hogy kisebb jelentőségű módosítás esetében nem alkalmazza a 6. cikk szerinti eljárást.

10. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy e rendelet hatálybalépését követően legkésőbb hat hónappal olyan felügyeleti rendszert léptetnek működésbe, amelynek szerepe annak biztosítása, hogy az oltalom alatt álló elnevezést viselő mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eleget tegyenek a leírásokban megállapított követelményeknek.

(2) A felügyeleti rendszer a kijelölt felügyelő hatóságot vagy hatóságokat és/vagy a tagállam által e célból elismert magánszervezeteket foglalhatja magában. A tagállamok elküldik a Bizottság számára az elismert hatóságok és/vagy szervezetek listáját, illetve azok hatásköri leírását. A Bizottság ezeket az adatokat közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(3) A kijelölt felügyelő hatóságoknak és/vagy elismert magánszervezeteknek az objektivitás és a pártatlanság szempontjából megfelelő garanciákat kell nyújtaniuk az ellenőrzésük alá tartozó valamennyi termelő vagy feldolgozó tekintetében, és folyamatosan rendelkezniük kell az oltalom alatt álló elnevezést viselő mezőgazdasági termékek és élelmiszerek felügyeletének elvégzéséhez szükséges szakképzett alkalmazottakkal és erőforrásokkal.

Ha a felügyeleti rendszer egyes vizsgálatok esetében valamely másik szervezet szolgáltatásait veszi igénybe, annak a szervezetnek ugyanezeket a garanciákat kell nyújtania. Ebben az esetben azonban az összes vizsgálatra nézve továbbra is a kijelölt felügyelő hatóság és/vagy elismert magánszervezet felel a tagállam irányában.

A magánszervezeteknek 1998. január 1-jétől kezdve meg kell felelniük az 1989. június 26-i EN 45011 szabványban megállapított követelményeknek, annak érdekében, hogy a tagállamok e rendelet alkalmazásában elismertnek minősíthessék őket.

(4) Ha valamely tagállamban a kijelölt felügyelő hatóság és/vagy elismert magánszervezet azt állapítja meg, hogy az abban a tagállamban oltalom alatt álló eredetmegjelölést viselő mezőgazdasági termék vagy élelmiszer nem felel meg a leírás feltételeinek, akkor megteszi az e rendeletnek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. A tagállamot tájékoztatni kell az ellenőrzés lefolytatása során hozott intézkedésekről. Az érintett feleket a meghozott határozatokról értesíteni kell.

(5) A tagállamnak vissza kell vonnia az elismerést a felügyeleti szervtől, ha az a (2) és (3) bekezdésekben említett feltételeknek már nem felel meg. A tagállam erről tájékoztatja a Bizottságot, amely az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi az elismert szervezetek felülvizsgált jegyzékét.

(6) A tagállamok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az e rendeletnek megfelelő termelők betekintéssel rendelkezzenek a felügyeleti rendszerbe.

(7) Az e rendeletben foglalt vizsgálatok költségeit az oltalom alatt álló elnevezést használó termelők viselik.

11. cikk

(1) Bármely tagállam panaszt terjeszthet elő arra vonatkozóan, hogy az oltalom alatt álló elnevezést viselő mezőgazdasági termék vagy élelmiszer nem felel meg a termékleírásban meghatározott valamely feltételnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállam ezen előterjesztését az érintett tagállamhoz címezi. Az érintett tagállam kivizsgálja a panaszt, majd megállapításairól és az esetlegesen megtett intézkedéseiről tájékoztatja a másik tagállamot.

(3) Ismétlődő szabálytalanságok esetén, ha az érintett tagállamok nem tudnak megegyezni, alaposan indokolt kérelmet kell küldeni a Bizottsághoz.

(4) A Bizottság az érintett tagállamokkal konzultálva vizsgálja meg a kérelmet. Adott esetben, a 15. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság megteszi a szükséges lépéseket, amelyek kiterjedhetnek a bejegyzés törlésére is.

12. cikk

(1) A nemzetközi megállapodások sérelme nélkül ez a rendelet a harmadik országból származó mezőgazdasági termékekre vagy élelmiszerekre is alkalmazható, amennyiben:

– a harmadik ország a 4. cikkben említettekkel azonos vagy egyenértékű garanciákat tud nyújtani,

- az érintett harmadik ország a 10. cikkben megállapítottakkal egyenértékű felügyeleti intézkedésekkel rendelkezik,
- az érintett harmadik ország kész arra, hogy a Közösségben megszerezhető oltalommal egyenértékű oltalmat nyújtson a Közösségből érkező, megfelelő mezőgazdasági termékeknek vagy élelmiszereknek.

(2) Ha valamely harmadik ország oltalom alatt álló elnevezése azonos valamely közösségi oltalom alatt álló elnevezéssel, az oltalmat – megfelelő körülményekkel a helyi és a hagyományosan elterjedt használatra, valamint az összetévesztés lehetőségének kockázatára – meg kell adni.

Az ilyen elnevezések használata csak akkor engedélyezhető, ha a címkén a termék származási országa egyértelműen és jól láthatóan fel van tüntetve.

13. cikk

(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben nyújtanak oltalmat:

- bármely közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználás a bejegyzett elnevezés bejegyzésének hatálya alá nem tartozó termékek tekintetében, amennyiben e termékek az adott elnevezés alatt bejegyzett termékekkel összehasonlíthatók, vagy amennyiben az elnevezés használata az oltalom alatt álló elnevezés hírnevét használja ki;
- bármely visszaélés, utánzás vagy félrevezető utalás, akkor is, ha feltüntetik a termék valódi eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezést lefordítják, vagy ha például a „jellegű”, „típusú”, „eljárással készített”, „mint a -ban/-ben gyártott”, „utánzat” és „hasonló” kifejezéseket szerepeltetik mellette;
- bármely egyéb – a termék származását, eredetét, jellegét vagy alapvető tulajdonságait illetően – hamis vagy megtévesztő megjelölés a belső vagy a külső csomagoláson, a reklámanyagokon vagy az érintett termékre vonatkozó iratokon, valamint a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás;
- a termék valódi származását illetően a nyilvánosság megtévesztésére alkalmas bármely egyéb módszer.

Amennyiben valamely bejegyzett elnevezés egy mezőgazdasági termék nevét vagy élelmiszer szokásosnak minősülő elnevezését foglalja magában, ezen szokásos elnevezés használata a hozzá tartozó mezőgazdasági terméken vagy élelmiszereken nem minősül ellentétnek az első albekezdés a) vagy b) pontjával.

(2) A tagállamok ugyanakkor fenntarthatják azokat a nemzeti intézkedéseket, amelyek az (1) bekezdés b) pontjában említett kifejezések használatát az e rendelet közzétételének napját követő legfeljebb ötéves időtartamra engedélyezik, amennyiben:

- az említett termékek e rendelet közzétételének napját megelőzően már legalább öt éve jogszzerűen vannak forgalomban e kifejezések használatával,

- a címkézés világosan feltünteti a termék valódi származását.

Ez a kivétel azonban nem vezethet a termékek szabad forgalmazásához az olyan tagállam területén, ahol ezek a kifejezések tiltottak.

(3) Az oltalom alatt álló elnevezések nem válhatnak szokássossá.

14. cikk

(1) Amennyiben valamely eredetmegjelölést vagy földrajzi jelzést e rendeletnek megfelelően jegyeznek be, a 13. cikkben említett körülmények valamelyike alá tartozó és ugyanolyan jellegű termékre vonatkozó védjegy bejegyzése iránti kérelmet el kell utasítani, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt közzététel időpontját követően nyújtották be.

Az első albekezdés megsértésével bejegyzett védjegyeket érvénytelennek kell nyilvánítani.

Ezt a bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a védjegy bejegyzése iránti kérelmet a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt bejegyzési kérelem közzétételének időpontja előtt nyújtották be, amennyiben az említett közzététel a védjegy bejegyzése előtt történt.

(2) A közösségi jog megfelelő figyelembevétele mellett, a 13. cikkben említett körülmények valamelyike alá tartozó azon védjegy használata, amelyet az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját megelőzően jóhiszeműen jegyeztek be, tovább folytatódhat az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés bejegyzése ellenére, amennyiben a védjegy érvénytelenségének vagy jogvesztésének megállapítása a tagállamok védjegyekre vonatkozó jogszabályai közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikkének (1) bekezdése c) és g) pontja, illetve 12. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében nem indokolt.

(3) Az eredetmegjelölés vagy a földrajzi jelzés nem jegyezhető be, ha – figyelembe véve a védjegy hírnevét és elismertségét, valamint használatának eddigi időtartamát – a bejegyzés a termék valódi azonosságát illetően a fogyasztó megtévesztésére alkalmas.

15. cikk

A Bizottságot feladatai ellátásában a tagállamok képviselőiből álló és a Bizottság képviselőjének elnöklésével működő bizottság segíti.

⁽¹⁾ HL L 40., 1989.2.11., 1. o. A 92/10/EGK határozattal (HL L 6., 1992.1.11., 35. o.) módosított irányelv.

A Bizottság képviselője benyújtja a meghozandó intézkedések tervezetét a bizottsághoz. A bizottság a tervezetet az elnök által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül véleményezi. A véleményt a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdése szerint az azon határozatok esetében megállapított többséggel hozzák, amelyeket a Tanácsnak kell elfogadnia a Bizottság javaslatára. A bizottságon belül a tagállamok képviselőinek szavazatait az említett cikkben rögzített módon kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

A Bizottság elfogadja a tervezett intézkedéseket, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé a meghozandó intézkedésekről. A Tanács minősített többséggel jár el.

Amennyiben a Tanácshoz utalástól számított három hónapos határidő elteltével a Tanács nem járt el az ügyben, a Bizottság elfogadja a javasolt intézkedéseket.

16. cikk

E rendelet alkalmazásának részletes szabályait a 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

17. cikk

(1) A rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy a náluk jogi oltalom alatt álló elnevezések közül, illetve azokban a tagállamokban, ahol nem létezik oltalmi rendszer, a használat alapján elismert elnevezések közül melyeket szándékoznak e rendeletnek megfelelően bejegyezni.

(2) A 15. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Bizottság bejegyzi az (1) bekezdésben említett azon elnevezéseket, amelyek megfelelnek a 2. és a 4. cikknek. A 7. cikk nem alkalmazható. Szokásos elnevezések azonban nem vehetők fel a nyilvántartásba.

(3) A tagállamok mindaddig fenntarthatják az (1) bekezdésnek megfelelően közölt elnevezések nemzeti oltalmát, amíg a bejegyzés tárgyában nem születik határozat.

18. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 12 hónap elteltével lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. július 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. GUMMER

*I. MELLÉKLET***Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek**

- Sör,
 - természetes ásványvizek és forrásvizek,
 - növényi kivonatokból készített italok,
 - kenyér, péksütemények, cukrászsütemények, cukorkaáruk, kétszersültek, kekszek és egyéb pékáru,
 - természetes enyvek és gyanták.
-

*II. MELLÉKLET***Az 1. cikk (1) bekezdésében említett mezőgazdasági termékek**

- Széna,
 - illóolajok.
-